

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-4.720.74.2017.KR

Warszawa, 14 grudnia 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/ 90 /2018

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie z wniosku FLORENTYNA sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-1/57/2018 z dnia 24 sierpnia 2018 r., postanawiam na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) w zw. z art. 33a ust. 2 pkt 2, art. 10 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), utrzymać decyzję w mocy w zakresie pkt 2.

UZASADNIENIE

W trakcie kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy
..... Inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach poddali kontroli naczynie do zapiekania FLORINA NATURA, półmisek, B2024-12 (zwany dalej Produktem), w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047, zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) wprowadzony na rynek przez FLORENTYNA sp. z o.o. z siedzibą w Korzkwach (zwaną dalej Stroną) posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 13834+A1:2009 „Naczynia kuchenne. Naczynia użytkowane w tradycyjnych piekarnikach domowych” (zwanej dalej Normą). W ramach kontroli próbkę Produktu (3 egzemplarze) poddano badaniom laboratoryjnym w Instytucie Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Warszawie. Zakresem ww. badań objęto ocenę spełniania przez naczynie wymagań w zakresie bezpieczeństwa określonych w pkt 6.1.7 normy („odporność na szok cieplny materiałów kruchych”).

Badania laboratoryjne wykazały, że dwa z trzech badanych naczyń uległy popękaniu przy różnicy temperatur $\Delta t=180^{\circ}\text{C}$ (temperatura pieca $t_1=200^{\circ}\text{C}$, temperatura wody $t_2=20^{\circ}\text{C}$), co jest niezgodne z pkt 6.1.7 normy, zgodnie z którym trzy próbki badanego produktu powinny przejść pozytywnie badanie przy $\Delta t=180^{\circ}\text{C}$ (*vide* sprawozdanie z badań nr 128/LB/2017 z 30 sierpnia 2017 r.). Niezależnie od powyższego inspektorzy Inspekcji Handlowej ustalili, że na przedmiotowym naczyniu brak było informacji dotyczących rodzaju powłoki, z jakiej wykonane zostało naczynie, zaleceń dotyczących przygotowania go do pierwszego użycia, zalecanego sposobu czyszczenia po użyciu oraz specjalnych instrukcji bezpieczeństwa i ostrzeżeń o zagrożeniach związanych z użyciem produktu.

Po przeprowadzeniu analizy akt kontroli Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), (dalej jako: „K.p.a.”), pismem z 17 października 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę FLORENTYNA – Zakład Pracy Chronionej, Mariusz Matecki, Jarosław Matecki spółka jawna z siedzibą w Korzkwach o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa naczynia wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przekazanie dokumentów związanych z jego obrotem oraz informacji na temat ewentualnie otrzymanych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez naczynie, powinna ona przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Pismem z 6 listopada 2017 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że naczynia z kwestionowanej partii nr WD130322 zostały zakupione w ilości 1200 sztuk od chińskiego przedsiębiorcy na podstawie faktury VAT nr y2130525 z 25 maja 2013 r. Na dowód powyższego strona postępowania przekazała dokumentację zakupu wraz z dokumentacją celną. Jednocześnie strona postępowania nadmieniła, że nie otrzymała jakichkolwiek skarg ani reklamacji konsumenckich na kwestionowane produkty i nie posiada ich na stanie magazynowym. Strona postępowania przekazała również listę dystrybutorów naczyń i wskazała, że podjęła działania sprawdzające, czy posiadają oni na stanie magazynowym te produkty. Strona postępowania oświadczyła, że do wszystkich podobnych produktów wprowadzanych przez nią na rynek dołączyła dodatkowe ostrzeżenia i oznakowanie, wskazujące na zagrożenia związane z ich użytkowaniem.

W toku postępowania, na podstawie uchwały wspólników spółki FLORENTYNA – Zakład Pracy Chronionej, Mariusz Matecki, Jarosław Matecki spółka jawna z siedzibą w Korzkwach z 27 października 2017 r., doszło do przekształcenia ww. podmiotu w spółkę Florentyna Zakład Pracy Chronionej sp. z o.o. z siedzibą w Kokrzach będącej, jako spółka przekształcona z dniem wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, tj. z dniem 22 listopada 2017 r., sukcesorką wszelkich praw i obowiązków spółki przekształcanej, w tym o charakterze administracyjnoprawnym.

Pismem z 23 listopada 2017 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia rozbieżności dotyczących okresu wprowadzania na rynek produktu oraz uzupełnienia dokumentów związanych z jego obrotem, jak również przedłożenia dowodów świadczących o eliminacji zagrożeń stwarzanych przez naczynia.

Pismem z 6 grudnia 2017 r. strona postępowania przekazała dalsze dowody potwierdzające nabycie dodatkowych 4080 sztuk od chińskiego przedsiębiorcy na podstawie faktury VAT nr y2130607 z 7 czerwca 2013 r. Jednocześnie strona postępowania wezwała Prezesa UOKiK do doprecyzowania zakresu toczącego się postępowania, tj. czy prowadzone jest ono w sprawie partii naczyń o numerze WD130322, czy niezależnie od partii, z jakiej produkty pochodzą. Strona postępowania oświadczyła, że działania polegające na wycofaniu produktów z rynku podejmie po uzyskaniu stosownej informacji od organu nadzoru.

Pismem z 10 stycznia 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że postępowanie toczy się w stosunku do naczynia o numerze partii WD130322 i wezwał ją do przedstawienia dowodów potwierdzających wycofanie produktów z rynku. Organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji dotyczącej ilości produktów wprowadzonych na rynek z kwestionowanej partii oraz okresu, w jakim były one wprowadzane do obrotu. Ponadto, w celu przyspieszenia postępowania, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania uproszczonej listy dystrybutorów.

Pismem z 31 stycznia 2018 r. strona postępowania przekazała uproszczoną listę dystrybutorów kwestionowanej partii produktów oraz część oświadczeń kontrahentów potwierdzających nieposiadanie naczyń w ofercie handlowej. Ponadto, strona postępowania oświadczyła, że zakupiła w 2013 r. od chińskiego przedsiębiorcy łącznie 5280 egzemplarzy naczyń, natomiast sprzedaż produktów prowadziła od sierpnia 2013 r. do lutego 2016 r. Dodatkowo przedsiębiorca zwrócił się do organu nadzoru z prośbą o przedłużenie terminu przekazania dowodów świadczących o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez naczynia z uwagi na dużą ilość dystrybutorów.

Pismem z 20 lutego 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że wyraża zgodą na przedłużenie terminu na przekazanie dowodów wycofania naczyń z rynku oraz przypomniał jej, jakiej dokumentacji brakuje w zgromadzonym materiale dowodowym.

Pismem z 27 marca 2018 r. przedsiębiorca przekazał Prezesowi UOKiK kolejną partię oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym.

Pismem z 4 kwietnia 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że przekazane przez nią dokumenty nie mogą zostać uznane za dowody z uwagi na niespełnianie wymogów określonych w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym wezwał ją do ponownego przekazania dokumentów w formie określonej w tym przepisie. Jednocześnie Prezes UOKiK przypomniał stronie postępowania o konieczności sukcesywnego przedstawiania dowodów potwierdzających podjęcie działań wobec produktów wprowadzonych na rynek.

Pismem z 29 marca 2018 r. przedsiębiorca przekazał Prezesowi UOKiK kolejną partię oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym oraz część dowodów potwierdzających powiadomienie dystrybutorów o możliwości zwrotu naczyń (w postaci wiadomości mailowych i pocztowej książki nadawczej). Przedsiębiorca przedstawił również wzór pisma skierowanego do kontrahentów oraz protokół zniszczenia towaru z 27 marca 2018 r., świadczący o utylizacji 141 naczyń odebranych od dystrybutorów.

Pismem z 4 kwietnia 2018 r. przedsiębiorca przekazał Prezesowi UOKiK kolejną partię oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu produktów w ofercie handlowej.

Pismem z 11 kwietnia 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że niektóre z przekazanych przez nią dokumentów nie mogą zostać uznane za dowody z uwagi na niespełnianie wymogów określonych w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym wezwał ją do ponownego przekazania dokumentów w formie określonej w tym przepisie. Jednocześnie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia, kiedy zamierza przekazać komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez naczynia wprowadzone przez nią na rynek.

Pismem z 20 kwietnia 2018 r. przedsiębiorca przekazał dowody spełniające wymagania określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz kolejną partię oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym. Przedsiębiorca przedstawił również wydruki wiadomości mailowych, świadczące o zawiadomieniu pozostałych kontrahentów o możliwości zwrotu naczyń. Jednocześnie strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że nie udało się jej nawiązać kontaktu ze wszystkimi dystrybutorami. W związku z tym, zaproponowała Prezesowi UOKiK podjęcie dodatkowych działań, tj. podjęcie akcji informacyjnej w prasie, informującej o konieczności zwrotu naczyń.

Pismem z 27 kwietnia 2018 r. Prezes UOKiK zaaprobował propozycję strony postępowania dotyczącą opublikowania w gazecie o zasięgu ogólnopolskim ogłoszenia skierowanego do dystrybutorów naczyń i wezwał ją do przekazania brakujących dowodów.

Pismem z 1 czerwca 2018 r. strona postępowania przekazała kserokopię strony gazety o zasięgu ogólnopolskim, potwierdzającą opublikowanie dnia 23 maja 2018 r. ogłoszenia skierowanego do nabywców wadliwej partii naczyń, informującego o możliwości zwrotu produktów. Jednocześnie strona postępowania przedłożyła oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym.

Pismem z 11 czerwca 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że część przekazanych przez nią dokumentów nie może zostać uznana za dowody z uwagi na niespełnianie wymogów określonych w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym wezwał ją do ponownego przekazania dokumentów w formie określonej w tym przepisie. Jednocześnie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat ilości naczyń zwróconych przez nabywców w wyniku podjętej akcji informacyjnej przeprowadzonej w gazecie o zasięgu ogólnopolskim.

Pismem z 26 czerwca 2018 r. strona postępowania przekazała dowody spełniające wymagania określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz poinformowała Prezesa UOKiK, że po przeprowadzeniu akcji informacyjnej w prasie nie otrzymała jakichkolwiek zwrotów produktów. Strona postępowania podkreśliła ponadto, że w całej historii sprzedaży naczyń nie otrzymała jakichkolwiek reklamacji związanych z pękaniem produktu podczas użytkowania.

Pismem z 6 lipca 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Decyzją z 24 sierpnia 2018 r. nr DNR-1/57/2018 Prezes UOKiK na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa naczyń do zapiekania FLORINA NATURA, półmisek, B2024-12, 30,5 x 21 cm, nr partii: WD130322, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę FLORENTYNA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Korzkwach stwierdził, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umorzył postępowanie administracyjne;

- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. naczyń do zapiekania FLORINA NATURA, półmisek, B2024-12, 30,5 x 21 cm, nr partii: WD130322, nałożył na przedsiębiorcę FLORENTYNA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Korzkwach karę pieniężną w wysokości 8 000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Decyzja została doręczona Stronie 31 sierpnia 2018 r.

Pismem z dnia 5 września 2018 r. Florentyna sp. z o.o. reprezentowana przez jednego z członków zarządu Pana zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji DNR-1/57/2018 (zwanym dalej Wnioskiem). Ponieważ powyższy wniosek został podpisany niezgodnie z zasadami reprezentacji FLORENTYNA sp. z o.o. ujawnionymi w Krajowym Rejestrze Sądowym, Prezes UOKiK poinformował Stronę, że Wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 63 § 3 K.p.a. wzywając jednocześnie do usunięcia braków formalnych Wniosku.

Za pismem z 9 października 2018 r. Strona usunęła braki formalne Wniosku.

Pismem z 19 października 2018 r., w nawiązaniu do treści Wniosku, w którym Strona zwróciła się z zapytaniem odnośnie uwzględnienia przy ocenie materiału dowodowego zapytań dotyczących wycofywanego produktu skierowanych przez Stronę za pośrednictwem poczty elektronicznej do kontrahentów, przekazanych w toku postępowania do akt sprawy oraz uwzględnienia przy ocenie materiału dowodowego, iż do części kontrahentów zapytania dotyczące wycofywanego produktu wysłane zostały pocztą tradycyjną, Prezes UOKiK przedstawił Stronie stosowne wyjaśnienia. Jednocześnie ze względu na brak szczegółowego uzasadnienia wniosku oraz na fakt, iż postępowanie prowadzone wobec Strony w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu zostało umorzone w związku z usunięciem przyczyny zagrożeń, Prezes UOKiK zwrócił się o doprecyzowanie zakresu zaskarżenia decyzji DNR-1/57/2018.

Pismem z 13 listopada 2018 r. Prezes UOKiK poinformował Stronę o toczącym się postępowaniu, o możliwości czynnego udziału na każdym etapie postępowania oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona została poinformowana o prawach i obowiązkach strony postępowania administracyjnego wynikających z przepisów K.p.a. Ponadto Prezes UOKiK poinformował w nawiązaniu do pisma z 19 października 2018 r., iż w przypadku niedoprecyzowania zakresu zaskarżenia wynikającego z Wniosku, sprawa zostanie rozpatrzona ponownie w całości.

Pismem z 23 listopada 2018 r. FLORENTYNA sp. z o.o. oświadczyła, że wnosi jedynie o ponowne rozpatrzenie wysokości kwoty nałożonej kary pieniężnej, zwracając się

„o uwzględnienie faktu, iż nasza firma podjęła współpracę z Urzędem i przedstawiła wszelkie konieczne informacje oraz dokumenty”. Ponadto Strona wskazała, że *„Przeprowadziliśmy akcję informacyjną dla naszych klientów przez kanał naszych przedstawicieli handlowych, za pomocą poczty tradycyjnej, za pomocą poczty elektronicznej, a także akcji informacyjnej w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim”.*

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w zakresie nieregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem FLORENTYNA sp. z o.o. nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe w dniu 5 września 2018 r., tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14 - dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Decyzja DNR-1/57/2018 została bowiem doręczona podmiotom biorącym udział w postępowaniu w dniu 31 sierpnia 2018 r.).

Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej decyzją DNR-1/57/2018 i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w

sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje

merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Formułując swoje żądanie we Wniosku Strona wskazała, że wnosi o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/57/2018. Ponieważ rozstrzygnięcie zawarte w pkt I decyzji DNR-1/57/2018 było korzystne dla Strony – stanowiło bowiem o umorzeniu postępowania w związku z usunięciem przyczyny zagrożeń stwarzanych przez Produkt, a Strona we Wniosku nie sprecyzowała zarzutów pod adresem decyzji DNR-1/57/2018, Prezes UOKiK zwrócił się do Strony o wskazanie, czy zwracając się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wnosi o ponowne jej rozpatrzenie w całości, czy tylko w części. Pismem z dnia 23 listopada 2018 r. Strona wskazała, że wnosi „jedynie o ponowne rozpatrzenie wysokości kwoty nałożonej kary pieniężnej”, zatem w ocenie Prezesa UOKiK należy uznać, że Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt 2 decyzji DNR-1/57/2018.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego „Pomimo iż przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego nie dopuszczają wprost wniesienia odwołania tylko od części decyzji pierwszoinstancyjnej, to automatycznie nie wyłącza to takiej możliwości w sytuacji, gdy z jednej decyzji da się wyodrębnić niejako poszczególne rozstrzygnięcia, które mogłyby stanowić w rzeczywistości niejako odrębne decyzje. Wtedy to prawem strony jest zaskarżyć taką decyzję tylko w wyodrębnionej części. W takiej sytuacji w pozostałej części (niezaskarżonej) decyzja taka staje się prawomocna z datą upływu terminu do wniesienia odwołania i jako taka funkcjonuje w obrocie prawnym. Zatem w przypadku, gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzje pierwszoinstancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawy także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia.” (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). Stanowisko powyższe podziela Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, zgodnie opinią którego „Jeżeli w okolicznościach danej sprawy, mając na uwadze treść rozstrzygnięcia np. złożonego z kilku odrębnych elementów, punktów z treści odwołania wynika, że strona odwołuje się wyłącznie od skonkretyzowanej części rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, którą uważa za niekorzystną, to brak jest podstaw, aby organ odwoławczy obejmował rozpoznaniem i rozstrzygnięciem całą sprawę administracyjną. W takiej bowiem sytuacji stwierdzić należy, że decyzja organu pierwszej instancji, w części od której strona nie wniosła odwołania, uzyskuje przymiot ostateczności z upływem terminu do odwołania. I staje się co do zasady wykonalna (art. 130 § 1 i 2 K.p.a.). Ponowne orzeczenie w tym zakresie przez organ odwoławczy,

należy wówczas uznać za działanie z urzędu, które stanowi rażące naruszenie prawa, w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 K.p.a.” (Wyrok WSA w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r., sygn. II SA/Bd 1411/14).

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 decyzji DNR-1/57/2018 jest prawomocne i ostateczne. W związku z tym, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego i rozpatrzył sprawę wyłącznie w zakresie objętym zaskarżeniem tj. w zakresie pkt 2.

Podstawą do wszczęcia postępowania zakończonego decyzją DNR-1/57/2018 było wprowadzenie na rynek przez Stronę na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. naczynia do zapiekania FLORINA NATURA, półmisek, B2024-12, 30,5 x 21 cm. FLORENTYNA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pleszewie naruszyła obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy, co oznacza, że ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za ich naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Rozpatrując sprawę Prezes UOKiK poddał ponownej ocenie wszystkie przesłanki, którymi posiłkował się ustalając w niniejszej sprawie wysokość kary pieniężnej, ze szczególnym uwzględnieniem przesłanek z zapytaniem odnośnie których Strona zwróciła się we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Prezes UOKiK dokonując oceny przesłanek pozytywnych i negatywnych, mających wpływ na wysokość nałożonej kary pieniężnej uwzględnił, że działalność strony postępowania ma charakter

profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez nią na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. *„Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia”* (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *„Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność”*). Nie ulega również wątpliwości, że FLORENTYNA sp. z o.o. jest firmą o ugruntowanej pozycji na rynku. Sama Strona wskazuje na domowej stronie <http://www.florentyna.com.pl/o-firmie/>, że *„Florentyna jest wiodącym przedsiębiorstwem handlowym na polskim rynku artykułów szeroko pojmowanego gospodarstwa domowego. Przez 30 lat istnienia zdobyliśmy pozycję solidnego partnera w biznesie. Firma jest zarządzana w nowoczesny i innowacyjny sposób, stale powiększa rynki zbytu, a jej oferta z rosnącym powodzeniem trafia do mieszkańców państw Unii Europejskiej”*.

Okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest duża liczba wadliwych produktów wprowadzonych na rynek (łącznie w latach 2013-2016 strona sprzedała kontrahentom 5280 naczyń, z czego do konsumentów trafiło 5139 produktów), co znacząco zwiększa liczbę indywidualnych odbiorców narażoną jest na stwarzane przez nie poważne zagrożenie dla zdrowia. Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał również fakt, iż naruszone przez stronę postępowania wymaganie dotyczące odporności na szok cieplny materiałów kruchych funkcjonuje długi czas (norma PN-EN 13834+A1:2009 *„Naczynia kuchenne. Naczynia użytkowane w tradycyjnych piekarnikach domowych”* została bowiem opublikowana w listopadzie 2009 r. i jest aktualną normą w przedmiotowym zakresie).

Prezes UOKiK uwzględnił jako okoliczność łagodzącą, że strona postępowania nie otrzymała skarg konsumentów ani informacji o wypadkach z udziałem kwestionowanych naczyń do zapiekania. Powyższa przesłanka przemawia co prawda na korzyść Strony, niemniej nie jest możliwe nadanie jej decydującego znaczenia przesądzającego istotnie o wysokości nałożonej kary, albowiem konsumenci posiadający i korzystający z Produktu, który de facto nie jest bezpieczny, nie są świadomi tego, że może popękać w wyniku poddania działaniu różnicy temperatur, co z kolei naraża ich na utratę zdrowia np. w wyniku poparzenia. *„Organ uwzględniając interes strony postępowania wskazał, że wymierzając karę 20.000 złotych uwzględnił brak skarg konsumentów na sprzedawany produkt, choć, w ocenie Sądu, w obliczu udokumentowanego, realnego zagrożenia ze strony kwestionowanej rozpałki fakt ten powinien w najmniejszym stopniu wpływać na wysokość kary* (Wyrok WSA w Warszawie z 13 stycznia 2010 r., sygn. VI SA/Wa 1855/09).

Ponadto na korzyść Strony przemawia okoliczność podjęcia przez Stronę współpracy z organem nadzoru. Strona przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez

produkty wycofane z rynku zostały wyeliminowane. Niemniej jednak należy zauważyć, że usunięto zagrożenia stwarzane tylko przez 141 sztuk Produktu, które Strona zdołała wycofać z rynku. W świetle okoliczności dalszego pozostawiania u konsumentów 5139 sztuk produktu, działania podjęte przez Stronę zasługują co prawda na uznanie, niemniej jednak nie wpłynęły znacząco na poprawę bezpieczeństwa użytkowników Produktu.

Podobnie pozytywnie należy ocenić także przeprowadzenie przez Stronę z własnej inicjatywy akcji informacyjnej skierowanej do indywidualnych nabywców Produktu, mającej na celu poinformowanie ich o zagrożeniach przez nie stwarzanych, pomimo braku informacji zwrotnej od konsumentów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 5139 naczyń, które zostały zakupione i niezwrócone przez dystrybutorów. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na przekazanych przez stronę postępowania informacjach, z których wynikało, iż najniższa cena sprzedaży produktów to 15,90 zł, natomiast najwyższa cena sprzedaży to 22,94 zł, a zatem Prezes UOKiK przyjął, że średnia cena sprzedaży uzyskana przez stronę postępowania ze sprzedaży tuniki wynosi 19,42 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 5139 produktów wyniosła 99 799,38 zł. Nadmienić należy, że Prezes UOKiK uwzględnił fakt, iż 141 produktów zostało zwróconych przez dystrybutorów i zniszczonych przez stronę postępowania zgodnie z zaleceniami organu nadzoru. Zgodnie z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem ponieważ ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie reguluje kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UOKiK jest w niniejszej sprawie zobowiązany zastosować art. 189f K.p.a. i rozważyć czy wystąpiły przesłanki odstąpieniu od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jak wynika z art. 189b K.p.a. przez administracyjną karę pieniężną rozumie się określoną w ustawie sankcję o charakterze pieniężnym, nakładaną przez organ administracji publicznej, w drodze decyzji, w następstwie naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku albo naruszeniu zakazu ciążącego na osobie fizycznej, osobie prawnej albo jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Natomiast zgodnie z art. 189f K.p.a. § 1. organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejsze sprawie w ocenie prezesa UOKiK charakter i zakres naruszenia prawa dają podstawy do stwierdzenia, że waga naruszenia prawa nie jest znikoma, pomimo że Strona zaprzestała jego naruszania. Na rynku, a następnie u konsumentów znalazło się 5280 naczyń do zapiekania, które nie spełniają wymagań bezpieczeństwa, z czego 5139 sztuk nadal pozostaje u konsumentów. Na uszczerbek narażone zostało zatem zdrowie konsumentów, którzy dokonali zakupu Produktu. Ponadto Prezes UOKiK nie posiada wiedzy, aby za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nie zachodzą zatem przesłanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, o których mowa w art. 189f § 1 K.p.a.

Zgodnie zaś z art. 189f § 2. w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

§ 3. Organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

Rozpatrując przesłanki wynikające z art. 189f § 2 K.p.a. należy wskazać, że w niniejszej sprawie nie zostało wydane postanowienie, o którym mowa w tym przepisie. Zatem po rozważeniu możliwości wystąpienia przesłanek obligujących Prezesa UOKiK do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f K.p.a. należy stwierdzić, iż nie ma podstaw do wydania decyzji o odstąpieniu od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w niniejszej sprawie lub odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Po dokonaniu ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, Prezes UOKiK postanowił na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 K.p.a. utrzymać w mocy Decyzję DNR-1/57/2018 zakresie pkt 2.

Dokonując oceny działań podjętych przez Stronę w toku postępowania przed Prezesem UOKiK, należy wskazać, że Strona bezzwłocznie podjęła i skutecznie kontynuowała współpracę z Prezesem UOKiK i poinformowała wszystkich kontrahentów oraz konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez Produkt. Niemniej jednak od przedsiębiorcy prowadzącego wieloletnią działalność na polskim i europejskim rynku artykułów szeroko pojmowanego gospodarstwa domowego należy oczekiwać, iż zapewni że wprowadzane na rynek produkty będą bezpieczne, zwłaszcza biorąc pod uwagę skalę prowadzonej działalności oraz liczbę egzemplarzy Produktu wprowadzanych na rynek. W świetle powyższych okoliczności, uznać należy że stopień i okoliczności naruszenia obowiązków wynikających z ustawy nie są znikome, a brak przesłanek przemawiających za odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przemawia za penalizacją naruszenia obowiązków przez FLORENTYNA sp. z o.o.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów, charakter prowadzonej działalności, a także przyczynienie się Strony do usunięcia przyczyny zagrożeń oraz osiągniętą korzyść majątkową.

W świetle powyższych okoliczności Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji DNR-1/57/2018, oscylująca w dolnej granicy ustawowego zagrożenia karą pieniężną jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno - represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów w przyszłości.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOKiK (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz 1369 z późn. zm.).

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt. 2 i § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu wpis stały, który w niniejszej sprawie wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka

